

Θίσος Χατζηχρήστου

«Ο ΜΠΑΚΑΛΟΓΑΤΟΣ»

Μιά απαράδεκτη παράσταση.

Δεν θ' άξιζε καν τον κόπο ν' ασχοληθούμε μ' αυτή την παράσταση, αν δεν ήταν για να εκφράσουμε την αγανάκτησή μας για την κοροϊδία.

Γιατί περί κοροϊδίας πρόκειται. Νά προαναγγέλλεται, εβδομάδες πριν ή καθόδος του θιάσου του Χατζηχρήστου με το «έκλεκτό» ρεπερτόριο του, να τρέχει ο κόσμος για να δει επί τέλους λίγο θέατρο — έστω κωμωδία — και να ριχτεί αντίμέτρωτος μ' ένα αξιοθρήνητο απ' όλες τις πλευρές θέαμα.

Δεν θέλουμε να θίξουμε σαν άτομα τα μέλη του θιάσου ούτε και τους πρωταγωνιστές Χατζηχρήστο και Αιλιανίτη. Είμαστε βέβαιοι πως κάτω από άλλες περιστάσεις, με άλλο υλικό στα χέρια τους θ' απέδιδαν. Στον «Μπακαλόγατο» όμως ήταν ανυπαρκτοί, γιατί εκεί πάνω έκανε ο καθένας ό,τι ήθελε και τόκανε βαριεστημένα, ίσως γιατί και οι ίδιοι ντρέπονταν για την κατάσταση. Έμιας όμως, το κοινό, δεν μας υπολόγισαν, δεν μας σεβάστηκαν;

Ο «Μπακαλόγατος» παρουσιάζεται σαν «κωμωδία εις πρόξειν τρείς» των Χρήστου και Γιώργου Γιαννακόπουλου. Είναι δηλαδή έργο, που πρέπει να υποκοίσει σε κάποιους νόμους θεατρικής δομής, διαγραφής χαρακτήρων, καταστάσεων κλπ. κλπ. Έπρεπε. Πέρα όμως από μια υποτυπώδη, αναμιγνύομενη γενική γραμμή, ο «Μπακαλόγατος» τίποτα άλλο δεν διαθέτει.

Ένας σφραγιστός πηγαίνει ορθά στη σκηνή τις περισσότερες φορές χωρίς κανένα λόγο ενώ ο Χατζηχρήστος κι ο Αιλιανίτης (ιδίαιτερα ο πρώτος, γιατί ο δεύτερος δεν είχε κείφα φαίνεται), αγωνίζονται μάταια με τους αυτοσχέδιους τους (έξυπνους και μη) να σκορπίσουν κάποια εδύμια.

Με δυο λόγια μια κατάσταση θεατρικά απαράδεκτη, που μας κάνει ν' άπορούμε γιατί έκαναν τον κόπο και τα έξοδα να μας κουβαλήσουν από την Αθήνα.

Το θέμα της καθόδου άθηναικών θιάσων στην Κύπρο είναι θέμα που πρέπει να υπάγεται στην πολιτιστική πολιτική του κράτους. Και τούτο γιατί λόγω των ιδιαιτεροτήτων των άθηναικών θιάσων προσλαμβάνει, το θέλουμε είτε όχι, τον χαρακτήρα καλλιτεχνικού γεγονότος και σαν τέτοιο άγκαλιάζεται από το διψασμένο για τέχνη και θέατρο κοινό μας.

Κάποτε μας είπαν πως το Υπουργείο Παιδείας δεν δίνει έτος έδωσάνισια έδσεις, πως μελετάται ή κάθε περίπτωση ξεχωριστά.

Γίνεται πράγματι κάτι τέτοιο; Και πως λειτουργούν αυτοί ο μηχανισμός στη συγκεκριμένη περίπτωση;

Την ίδια ερώτηση όμως θα θέλαμε να την απευθύνουμε και προς τον κυπριακό οργανισμό που ανέλαβε την καθόδο του Χατζηχρήστου στην Κύπρο. Ξέρουμε πως ο οργανισμός αυτός είναι σοβαρός, έχουμε παραδείγματα υπεύθυνης αντίκρισης παρόμοιων γεγονότων, στην προκειμένη όμως περίπτωση πως ενήργησε; Είσε τον «Μπακαλόγατο», κατά τ' άλλα συνηθισμένα, κατά τ' άλλα συνηθισμένα, κατά τ' άλλα συνηθισμένα...

Όδηγοί,
Η περίοδος των βροχών άρχισε. Έλαττώνετε την ταχύτητα του αυτοκινήτου σας στους ύγρους δρόμους.

FOOT UNIPLOT NOTES
ΑΝΑΠΛΑΥΤΙΚΟΤΗΣ! ΖΕΣΤΑΣΙΑ!

Ποδίνες
Παντούφλες για όλη την οικογένεια.

μπαθη κωμικό με πηγάιο χιούμορ, πως το κοινό μας έχει ένα άλφα επίπεδο κρίσης και πως δ' ε' ν θ' α' π' ρ' ε' π' ε' ι' να υποτιμηθεί, δεν θα πρέπει να κοροϊδευτεί.

Είμαστε υποχρεωμένοι να χρησιμοποιήσουμε την αίσθησή αυτή γλώσσα γιατί τα ζητήματα αυτά είναι πιο σοβαρά, απ' ό,τι νομίζουν μερικοί.

Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ανάμεικτο του άρθρου 25 του περί Ακίνητου Περιουσίας (Διακανοτοχής, Έγγραφης και Εκτίμησεως) Νόμου, γνωστοποιείται ότι ο Εύδομος Ανδρέα Χριστοδίου η Κλεόπα εκ Βαρωνίων συμφωνήσαν σε πώληση το σμύρνο του επί των κατάδη περιγραφόμενων ακινήτων εις τον Συμεών Κώστα Καραλούκαν εκ Μαραθοβούδου, δυνάμει δηλώσεως πώλησεως 'Αρ. 2987/67, Κτηματολογίου Άμμοχώστου.

Περιγραφή ακινήτων κειμένων εις τ' χωρίον Βιταριάς: 1) Χωράφι εκτάσεως 6¼ σκαλών εις την τοποθεσίαν «Τσαγγαρόβουνου» υπ' άρ. έγγραφής 33 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 144 & 148 του Φύλλου Σχεδίου 22)8 τ' 1)5 μερίδιον, αντί £30. 2) Χωράφι εκτάσεως 1¼ σκάλας εις την τοποθεσίαν «Τσαγγαρόβουνου» υπ' άρ. έγγραφής 34, ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 145 του Φύλλου Σχεδίου 22)8 τ' 1)5 μερίδιον αντί £10. 3) Χωράφι εκτάσεως 2¼ σκαλών, εις την τοποθεσίαν «Τσαγγαρόβουνου», υπ' άρ. έγγραφής 148 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 10 του Φύλλου Σχεδίου 23)1 τ' 1)5 μερίδιον διά £20.

4) Χωράφι εκτάσεως 12¼ σκαλών εις την τοποθεσίαν «Σύκον» υπ' άρ. έγγραφής 168 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 168 του Φύλλου Σχεδίου 17)1, τ' 1)5 μερίδιον αντί £70. 5) Χωράφι εκτάσεως 1 σκάλας και 3 προσαθίαν εις την τοποθεσίαν «Βουνό» υπ' άρ. έγγραφής 194 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 57 του Φύλλου Σχεδίου 23)1 τ' 1)5 μερίδιον, αντί £10.

6) Άλών εκτάσεως 1 προσαθίου και 500 τετρ. ποδών εις την τοποθεσίαν «Πλησίον του χωριού» υπ' άρ. έγγραφής 205 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 68 του Φύλλου Σχεδίου 23)1, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £5.

7) Χωράφι εκτάσεως 3 σκαλών εις την τοποθεσίαν «Πλησίον του χωριού» υπ' άρ. έγγραφής 217 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 79 του Φύλλου Σχεδίου 23)1, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £50.

8) Χωράφι εκτάσεως 1 σκάλας εις την τοποθεσίαν «Πλησίον του χωριού», υπ' άρ. έγγραφής 367 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 221 του Φύλλου Σχεδίου 23)1, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £10.

9) Χωράφι εκτάσεως 1 σκάλας εις την τοποθεσίαν «Χαριάν Άρτι» υπ' άρ. έγγραφής 404 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 404 του Φύλλου Σχεδίου 23)1, τ' 1)5 μερίδιον διά £10.

10) Χωράφι εκτάσεως 7¼ σκαλών εις την τοποθεσίαν «Δρόμος Βαταλίων», υπ' άρ. έγγραφής 632 ήμερ. 6.10.66, άρ. τεμαχίου 75 του Φύλλου Σχεδίου 23)9, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £40.

11) Χωράφι εκτάσεως 8 σκαλών εις την τοποθεσίαν «Τζιοιλιάρης» υπ' άρ. έγγραφής 685 ήμερ. 6.10.66, άρ. τεμ. 127 του Φύλλου Σχεδίου 23)9, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £60.

12) Χωράφι εκτάσεως 4¼ σκαλών εις την τοποθεσίαν «Έκαστον Σκάλες» υπ' άρ. έγγραφής 705 ήμερ. 6.10.66, άρ. τεμαχίου 142 του Φύλλου Σχεδίου 23)9, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £30.

13) Χωράφι εκτάσεως 2 σκαλών εις την τοποθεσίαν «Τζιοιλιάρης» υπ' άρ. έγγραφής 723 ήμερ. 6.10.66, άρ. τεμαχίου 116 του Φύλλου Σχεδίου 23)9, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £10.

14) Χωράφι εκτάσεως 6¼ σκαλών εις την τοποθεσίαν «Τζιοιλιάρης» υπ' άρ. έγγραφής 747 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 191 του Φύλλου Σχεδίου 23)9, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £60.

15) Χωράφι εκτάσεως 5¼ σκαλών εις την τοποθεσίαν «Τζιοιλιάρης» υπ' άρ. έγγραφής 748 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 192 του Φύλλου Σχεδίου 23)9, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £40.

16) Χωράφι εκτάσεως 14¼ σκαλών εις την τοποθεσίαν «Λούκικους» υπ' άρ. έγγραφής 829 ήμ. 6.10.66, τεμάχιον 264 του Φύλλου Σχεδίου 23)9 τ' 1)5 μερίδιον, αντί £110.

17) Χωράφι εκτάσεως 3 σκαλών εις την τοποθεσίαν «Λούκικους» υπ' άρ. έγγραφής 844 ήμ. 6.10.66, τεμάχιον 280 του Φύλλου Σχεδίου 23)9, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £20.

18) Χωράφι εκτάσεως 7 σκαλών εις την τοποθεσίαν «Λούκικους» υπ' άρ. έγγραφής 858 ήμ. 6.10.66, τεμάχιον 295 του Φύλλου Σχεδίου 23)9 τ' 1)5 μερίδιον, αντί £60.

19) Χωράφι εκτάσεως 2¼ σκαλών, εις την τοποθεσίαν «Τζιοιλιάρης» υπ' άρ. έγγραφής 923 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 35 του Φύλλου Σχεδίου 23)10, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £10.

20) Χωράφι εκτάσεως 2¼ σκαλών εις την τοποθεσίαν «Τζιοιλιάρης» υπ' άρ. έγγραφής 930 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 42 του Φύλλου Σχεδίου 23)10, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £10.

21) Χωράφι εκτάσεως 3½ σκαλών, εις την τοποθεσίαν «Τζιοιλιάρης», εκτάσεως 5¼ σκαλών, υπ' άρ. έγγραφής 1110 ήμ. 6.10.66, τεμάχιον 14 του Φύλλου Σχεδίου 23)18 τ' 1)5 μερίδιον αντί £10.

22) Χωράφι με έν ελαιόδενδρον εις την τοποθεσίαν «Τζιοιλιάρης», εκτάσεως 5¼ σκαλών, υπ' άρ. έγγραφής 1127 ήμερ. 6.10.66, τεμάχιον 29, του Φύλλου Σχεδίου 23)10, τ' 1)5 μερίδιον, αντί £10.

Ο κόσμος όθόνης

Κριτική των ταινιών

«ΔΟΚΤΩΡ ΖΙΒΑΓΚΟ»

«Αυτό συνέβηκε στην Κύπρο»

Γράφει ο κ. Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ

Η ταινία άρχίζει με σκηνή, που θυμίζει φαλαγγες σκλάβων στους ρωμαϊκούς καιρούς ή τις ατέλειωτες έκείνες πομπές των Έβραίων, που οδηγούνταν στα μαύρα χρόνια των Ναζί στα κρεματόρια των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Σ' ένα σκοτεινό φόντο σέρνεται ένας όγκος ανθρώπων, σκυθρωπών κι άμυλητων, ενώ από πάνω ψηλά παρακολουθεί το θέαμα ένας στρατηγός.

Είναι Ρώσοι εργάτες κι ή έποχή είναι ή σημερινή. Έκδηλοι λοπτη ή γραμμή, που διαπερνά δυστυχώς ολόκληρη την τριώρη ταινία μετατρέποντας την σ' ένα προπαγανδιστικό κατασκευασμα κι αυτόματα καταστρέφοντας την καλλιτεχνική της αξία.

Θά προβληθεί φυσικά άμέσως το έπιχείρημα, ότι ή ταινία σπριζεται στο δόμηνο μυθιστόρητο του Παστερνάκ και πως αν ύπάρχει στην ταινία το στοιχείο της συγκοφάντιας αυτό προήπρε στο έργο του Ρώσου συγγραφέα.

Ξεφεύγει από τα όρια του άρθρου αυτό ή εκτίμηση του θιλιού του Μπόρις Παστερνάκ, που πριν από κομιά δεκαριά χρόνια είχε προκαλέσει τόσο σάλο με το σκάνδαλο, που δημιουργήθηκε γύρω από τη θράσυνση του. Έν τούτοις δεν μπορούμε και να παρακάμψουμε τελείως το μυθιστόρημα γιατί όρισμένες από τις άδυναμίες της ταινίας έχουν εκεί τις ρίζες τους.

Θάθελα να παραθέσω εδώ τις άπόψεις του Ήλια Έρεμπουργκ για τον Παστερνάκ. Τις άπόψεις δηλαδή ενός πνευματικού ανθρώπου άναγνωρισμένης άξιας, που κανένα δεν μπορεί να τον κατηγορήσει για δογματική αντίκριση των φαινομένων της τέχνης.

Οι άπόψεις αυτές δημοσιεύθηκαν στον όγδοο τόμο των άπονημωμένων του Έρεμπουργκ, που κυκλοφόρησε στο τέλος του περασμένου χρόνου.

Στην άρχή ο Έρεμπουργκ άφοδ άφηγείται ά τών συναντήσεων του με τον Παστερνάκ γράφει:

«Τόν άγάπησα, άγάπησα κι' άγαπώ την ποίηση του... Άπ' όλους τους ποιητές, που συνάντησα ήταν ό πιο κοντά στο στοιχείο της μουσικής, ό πιο έλκυστικός...»

Και πιο κάτω:

«Ο Παστερνάκ αισθανόταν τη φύση, την άγάπη, τον Γκαίτε, τον Σαίξπηρ, τη μουσική, την παλιά γερμανική φιλοσοφία, τη γραφικότητα της Βενετίας, αισθανόταν τον έαυτό του, όρισμένους κομηνούς του ανθρώπου, αλλά καθόλου δεν ένιωθε την ιστορία. Άκουγε τους άπιστους για τους άλλους ήχους, άκουγε τους κυπιά ή καρδιά και πως φυτρώνει το χορτάρι, δεν άκουγε όμως την επέλαση του αιώνα.»

Και πιο κάτω:

«Ο Μπόρις Παστερνάκ, ένας από τους μεγαλύτερους λυρικούς ποιητές της εποχής μας, ήταν περιορισμένος μέσα στη φύση. Όταν δοκίμασε ν' αναπλάσει σε μυθιστόρημα δεκάδες άλλους ανθρώπους, την έποχή, να μεταδώσει την άτμόσφαιρα, ν' αναπλάσει συνολικώς σε τραίνο, άπότυχε — έβλεπε κι' άκουγε μονάχα τον έαυτό του.»

Και συγκεκριμένα τώρα, «Διαβάθοντας τα χειρόγραφα του «Δόκτορα Ζιβάγκο» πικράθηκα. Κάποτε ο Παστερνάκ έγραφε, «Η άδυναμία να θρείς και να πεις την άλήθεια είναι μία άδυναμία, που καμιά ίκανότητα να λές την μεντιά δεν μπορεί να καλύψει...»

Στο μυθιστόρημα ύπάρχουν καταπληκτικές σελίδες — για τη φύση, για την άγάπη. Πολλές όμως σελίδες είναι αφιερωμένες σε κάτι, που ο συγγραφέας δεν είδε ούτε και άκουσε. Στο θιβλίο παρατίθενται ύπεροχα ποιήματα λές για να ύπογραμμίσουν την ψυχική ανακρίβεια της πρόξας.

Αλλά από τον Ήλια Έρεμπουργκ.

Θά μπορούσαν φυσικά να ειπωθούν κι' άλλα πολλά για τον «Δόκτορα Ζιβάγκο» του Παστερνάκ — και ύπερ και κατά — αλλά δεν είναι της ώρας. (Παραμπλημνύτως ύπάρχει κι' έλληνική έκδοση του μυθιστορήματος σε κακή όμως μετάφραση).

Έκείνο, που έχει σημασία στην προκειμένη περίπτωση είναι το γεγονός ότι ο δημιουργός της ταινίας — Ρόμπερτ Μπόλτ σεναριογράφος και Ντέιβιντ Λην σκηνοθέτης — επέτειναν ακόμα περισσότερο τις άδυναμίες του μυθιστορήματος και αντίστροφα έξασθένισαν τις «καταπληκτικές» του σελίδες.

Δεν είναι τυχαίο, που οι καλύτερες στιγμές της ταινίας είναι εκείνες, που δίνουν τον Ζιβάγκο (Όμάρ Σαρίφ) στις σχέσεις του με τη Λάρα (Τζούλι Κρίστι) και τη φύση. Οι λυρικές δηλαδή σκηνές, όπου διαφαίνεται ή δύναμη του συγγραφέα.

Ο Όμάρ Σαρίφ κατορθώνει πράγματι να ένοσρκώσει τον συναισθηματικό μά μονήρη τύπο του ήρωα, που ενώ ή ζωή θουίζει κι' ανακασιζεται τριγύρω του αυτός συλλαμβάνει μονάχα τους άπόηχους της, άδυνατώντας να καταλάβει το θαυτήριο νόημα της.

Άν όμως ο ήρωας στέκει άντικρυ στα γεγονότα, που εξέλισσονται τριγύρω του, μόνο με την

καρδιά και το ένστικτο, δεν μπορεί να κάνει το ίδιο κι' ο σκηνοθέτης.

Εδώ εξετάζουμε πιά την ταινία σαν μία άυτότελή μορφή τέχνης, που έχει τους δικούς της νόμους κι' άπαιτήσεις.

Ο σκηνοθέτης είχε καθήκο να στήσει το έργο του πάνω σε γερά βάθρα, να δημιουργήσει ανάγλυφες μορφές και καταστάσεις, που να ύπακούουν σε μία λογική.

Άντι γι' αυτό τα γεγονότα και οι άνθρωποι — οι περισσότεροι τουλάχιστο — δίνονται στην ταινία, λόγω άκρίβειας της πρόθεσης να συγκοφανηθούν, σαν καρικατούρες. Τά μεν γεγονότα, ή επάνσταση και τα έργα της, σαν άχλαυαγόδηστα στοιχεία της φύσης οι δέ άνθρωποι σαν άμυχα αντίκειμενα, που όπως και ν' αντιδρά-

στοιχείων.

Οι δημιουργοί της ταινίας θέλησαν απ' άφορη το θιβλίο του Παστερνάκ και κυρίως το θόρυβο, που ξεσήκωσαν οι γνωστοί αντίσθετικο κύκλοι γύρω από τη θράσυνση του θιβλίου, να προσθέσουν κι' αυτοί το λιθαράκι τους στην άντικομμουνιστική έκστρατεία πουνα τόσο της μόδας τον τελευταίο καιρό.

Παίρνοντας όμως ένα τέτοιο δρόμο το μόνο που κατορθώσαν να κάνουν ήταν να καταστρέψουν από καλλιτεχνικής πλευράς την ταινία τους. Δεν είναι τυχαίο, που και οι Άγγλοι κριτικοί επέκριναν (όχι φυσικά για τον αντίσθετισμό της) την ταινία του

άδεια να χρησιμοποιηθούν άνδρες της στην ταινία — όπως προνούσε άρχικά το σεναριο.

Τελικά έγιναν στα σέβelta όρισμένες προσαρμογές στο σεναριο, που μας μεταφέρει στο μεγαλύτερο μέρος της ταινίας στα Λευκάρια ανάμεσα στους κατοίκους του χωριού, που αποδεικνύονται σε όρισμένες περιπτώσεις πολύ καλοί κωμικοί.

Τακμάει να πούμε πως οι μαζικές σκηνές του χωριού — στη διασκέδαση, την πλατεία, την εκκλησία — είναι οι καλύτερες της ταινίας.

Η ύπόθεση είναι πολύ άπλη, πολύ έπιπεδη και ρηχή.

Ο σεναριογράφος προσάρμοσε

Η Μόνικα Βασιλείου με τον Φινλανδό πρωταγωνιστή στην ταινία «Συνέβηκε στην Κύπρο» (στο μέσο).

συν έναντι των γεγονότων, — θετικά, άρνητικά ή ουδέτερα — τελικά συνθλιβούνται κάτω από το φορτικό βάρος των πραγμάτων.

Τουλάχιστο όμως ν' αντιδρούσαν μ' ένα όποιοδήποτε τρόπο; Νάχαν δηλαδή μία ανθρώπινη ύπσταση;

Ο ήρωας κινείται μέσα σ' ένα πλήθος από οικίες ή κωμυδισμένες μηχανές — μόνη έξαίρεση ή Λάρα και σε στιγμές τον Κομαροφσκι — και στο μέτωπο, κι' άργότερα στην έπαναστατημένη Μόσχα και πιο όστερα στη μακρυνή Σιβηρία και το παρτιζάνικο όπου πηγαίνει.

Και μία κι' είναι οικίες οι τριγύρω του (μεγαλύτερη απ' όλες αυτή τούτη ή σέγγυτος — Τζεραλντίν Τσάπλιν —) ή ταινία δεν μπορεί να δώσει ούτε και την άσθηση του τόπου ούτε και του συγκεκριμένου χρόνου.

Τόπαμε και στην άρχή. Η ταινία έχει και τα καλά της — ιδιαιτερα στην ήθοποιία του Όμάρ Σαρίφ και της Κρίστι στη φωτογραφία και τη μουσική αλλά σε μία τέτοια μεγάλη παραγωγή, πούθεσε τέτοιους ψηλούς στόχους ή κριτική δεν μπορεί νάναι άπλως άπάνθισμα θετικών και άρνητικών

Ντέιβιντ Λην όταν πρωτοπροβλήθηκε έκει πέρου το καλοκαίρι.

Η ζωή, θάλετε, εκδικείται τους υπέτακτους όταν στρέφουν την πλάτη τους στην άλήθεια. (ΝΤΙΑΝΑ 3α)

«ΑΥΤΟ ΣΥΝΕΒΗΚΕ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ»

Πρόκειται για την πρώτη ταινία, που γυρίστηκε έξ ολόκληρου στην Κύπρο σε σεναριο Κύπριου (Κώστα Μόντης), με μουσική Κύπριου (Γιώργος Κοτσώνης) και με Κύπριους ήθοποιούς (Δήμητρα Κουρσάρη, Μόνικα Βασιλείου, Α. Νικολής, Έλλη Παναγιώτου, Νίκος Παντελίδης κ.ά.).

Ο παραγωγός είναι Φινλανδός όπως επίσης και ο σκηνοθέτης και όπερατέρ κι' ο πρωταγωνιστής — μαζί με τρείς — τέσσερις στρατιώτες, που το συνοδεύουν.

Η ταινία αυτή, που ή προβολή της άρχίζει από αύριο στο «Μιμόνα», προβάλλεται από δυο χρόνια τώρα στη Φινλανδία.

Θυμίζοματε τις περιπέτειες αυτής της ταινίας. Όταν ήλθε εδώ το συνεργείο των όπερατέρ κι' όταν όλα ήταν έτοιμα για γύρισμα ή ΟΥΝΦΙΣΥΠΙ άρνήθηκε να δώσει

το σεναριο του στα μέτρα που του πρόσφεραν οι δυνατότητες των δημιουργών της ταινίας και στους σκοπούς, που επέδιωκαν. Κι' αυτό ήταν ή προβολή κυρίως της φυσικής όμορφιας του νησιού μας μέσα από μία κυπριο — φινλανδική ιστοριοιόλα. Ήθελαν δηλαδή περισσότερο μία ταινία ντοκουμανταίρ και την ήπραν.

Μία ομάδα Φινλανδών στρατιωτών συναντά στον τόπο, όπου «γεννήθηκε» ή Άφροδίτη μία καινούρια Άφροδίτη! Είναι μία χωριοποούλα, ή Στάλα (Δήμητρα).

Σε συνέχεια μία καινούρια σύμπτωση θ' άνατάσσει τον ένα από τους Φινλανδούς με τη Στάλα, θ' άγαπηθούν (με τα μάτια), θά θυμώσει ο άδερφός και θ' άκολουθήσει μία μικροσυμπλοκή, τελικά όμως ύστερα από μία δεύτερη μικροπρασέγγιση οι δυο νέοι θά μιλούν.

Η ταινία έχει πολλές άφέλειες, πολλά άσύνθετα πράγματα, κενά που γεννούν ερωτηματικά, πολλά γιατί (άδεδίστετες κυρίως του σκηνοθέτη) έχει όμως καλή φωτογραφία, έπιτυχημένες γωνίες λήψης, σωστό στήσιμο των εικόνων. (Πόσο όμορφο είναι πράγματι το νησι μας).

Όσο για τους ήθοποιούς μας όμολογούμε πως μάς χαροποίησε ή άνεση με την όποια στάθηκαν για πρώτη φορά μπροστά σε κινηματογραφικό φακό — έξαιρούμε την τηλεόραση.

Και ή Δήμητρα ύπόρεσε κάτι να δώσει από τον έαυτό της, κι' ή Μόνικα, κι' ο Νικολής, κι' ή Έλλη κι' ο Παντελίδης (δυστυχώς ή εύτυχώς για την περίπτωση αυτή οι χαρακτήρες στην ταινία δεν είχαν κανένα ειδικό θάρος κι' έτσι ο κάθε ήθοποιός έδωσε άνετα τον έαυτό του).

Η μουσική του Γιώργου Κοτσώνη είναι ένα από τα λιγιστά θετικά στοιχεία της ταινίας.

Τη Δευτέρα 27/10/67

Η νί τε